

بررسی رابطه‌ی بین شیوه‌های فرزند پروری والدین با ارتکاب نوجوان به رفتارهای پرخطر بر اساس مقیاس کلونینگر

اقبال زارعی*

۱- استادیار گروه روانشناسی، عضو هیات علمی دانشگاه هرمزگان

چکیده

مقدمه: خانواده نخستین محیطی است که کودک در آن پرورش می‌یابد و در رفتار بعدی فرد فوق‌العاده مؤثر است. نوع تشویق‌ها، تنبیه و تحذیرها، بی‌اعتنایی‌ها و رفتارها در مراحل اولیه‌ی زندگی فرد آثاری برای دوره‌های بعدی در او بر جای می‌گذارد. هدف کلی این پژوهش، بررسی رابطه‌ی بین شیوه‌های فرزند پروری والدین با ارتکاب نوجوان به رفتارهای پرخطر می‌باشد.

روش بررسی: روش تحقیق این مطالعه، توصیفی از نوع همبستگی است. در این مطالعه شیوه‌های فرزند پروری آسان گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه با استفاده از پرسشنامه شیوه‌های فرزند پروری والدین بامریند (Bamerind) و رفتارهای پرخطر با مقیاس‌های رفتارهای پرخطر کلونینگر (Cloninger) مورد سنجش قرار گرفتند. نوجوانان رده‌ی سنی ۱۸-۱۱ ساله‌ی شهر بندرعباس و والدین آنها به عنوان جامعه‌ی آماری تعیین شد و ۱۵۰ نفر به عنوان نمونه‌های آماری به طور تصادفی از بین آنها انتخاب شدند.

نتایج: نتایج حاصل از یافته‌های تحقیق نشان داد که بین شیوه‌ی فرزند پروری آسان گیرانه والدین و خرده مقیاس (Sub Scale) اجتناب از آسیب در مقیاس رفتار پرخطر کلونینگر در سطح معناداری ۰/۰۳۵ و بین شیوه‌ی فرزند پروری دموکراتیک والدین و خرده مقیاس (Sub Scale) طهور و نوآوری در آزمون رفتار پرخطر کلونینگر در سطح معناداری ۰/۰۲۲ رابطه وجود دارد. همچنین شیوه‌ی فرزند پروری اقتدار-منطقی و خرده مقیاس (Sub Scale) پاداش اجتماعی در مقیاس رفتار پرخطر کلونینگر در سطح معناداری ۰/۰۲۷ نیز با هم رابطه دارند.

نتیجه‌گیری: بین شیوه‌های فرزند پروری والدین و رفتارهای سازنده و مخرب فرزندان به دلیل نقش برجسته و با اهمیت والدین رابطه معنادار وجود دارد. لذا آگاه ساختن والدین و ارائه‌ی آموزش‌های خانواده جهت پرورش افراد سالم در جامعه از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و سازمان‌های ذیربط می‌بایست در این زمینه نقش فعال‌تری ایفا نمایند.

واژه‌های کلیدی: شیوه‌های فرزند پروری والدین - نوجوان - رفتارهای پرخطر - مقیاس کلونینگر